

הרי אינו יכול להטיל בכל ארבעת הכנפות שהרי כפולות הן ותפורות.

שנינו במתניתין: **רבי ישמעאל אומר: ארבעתן ארבע מצות שארבעת חוטי הציצית בארבעת הכנפות הם ארבע מצות.**

אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי ישמעאל שארבע ציציות הם ארבע מצות.

ומסקינן: **ולית הלכתא כותיה כרב יהודה אמר שמואל שפסק כרבי ישמעאל, אלא כתנא קמא שארבעתן מצוה אחת.**

רבינא הוה קא אזיל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא דריגלא היה הולך אחריו בשבת שקודם הרגל שהיו נוהגין לדרוש בה הלכות הרגל, ראה רבינא שאיפסיק קרנא דחוטי שנחתכו חוטי הציצית של מר בר רב אשי ולא אמר ליה רבינא למר בר רב אשי ולא מידי, כד מטא מר בר רב אשי לביתיה, אמר ליה רבינא: מהתם איפסיק שנחתכו החוטים כבר קודם. אמר ליה מר בר רב אשי לרבינא: אי אמרת לי מהתם שדיתיה! אילו היית מגלה לי דבר זה מקודם כשנפסקו החוטים, הייתי זורק את הבגד ומורידו מעלי כבר באותו מקום, כדי שלא אחלל שבת, שכיון שחסרו החוטים באחת מהכנפות הרי זה משא, כי הלכה כתנא קמא.

דמי, שסופו להתיר את הבגד, ומשום כך גם כשעדיין לא התיר נחשב הבגד כאילו הותר מהכפל, ונמצאו החוטים עומדים באמצע הבגד, ותנן נמי במשנה במסכת כלים לענין קבלת טומאה שכל דבר שאין לו בית קיבול אינו נחשב כלי, ושנינו כל חמתות הצרורות שאין שוליהן תפורים אלא צרורים וקשורים הרי הן טהורות שאינן נטמאות, ואף על גב שעכשיו יש להם בית קיבול רואים אותם כאילו הותר הקשר שלהן, חוץ מחמתות של ערביים שדרכם בכך לקשור את החמתות הנקובות ואין עומדים להתירן.

אמר רב דימי מנהרדעא: האי מאן דחייטיה לגלימיה שכפל⁽⁵⁷⁾ את טליתו שהיתה ארוכה ותפר⁽⁵⁸⁾ אותה אחר שכפל, לא עבד ולא כלום, ואינו יכול להטיל את חוטי הציצית עד שיתיר את התפירה, וכמו שאמרנו בכפל ודיבק. כי אם איתא דלא מיבעי ליה את אורך הטלית, משום שהיא ארוכה לו כשאינה כפולה, ליפסוק ולישדייה, שיחתוך את הנותר ויזרקנו, ויתלה הציצית בכנפותיה, ומזה שלא חתך את עודף הבגד הארוך אלא טרח לכופלו ולתופרו מוכח מזה שסופו של בגד זה שיתירו אותו ויאריכו אותו, ומשום כך נחשבות כנפותיו הראשונות לכנף הבגד ולא בטל מהם שם כנף גם אחר התפירה, ועכשיו

57. שכל את כל הבגד לחצי ואחר כך תפר, ועל זה נאמר שם שחייב בציצית. ואילו כאן מדובר שכפל רק את חלק מהבגד ותפרו. וזה לא מועיל.

58. כתב בקרן אורה, שלכאורה רב מרשיא ורב דימי מנהרדעא חולקים ביניהם. שלדעת רב מרשיא רק בקשר את הבגד פטור. ומשמע שאם תפר חייב. ואילו לרב דימי אפילו בתפירה

זהו פירושו הראשון של רש"י. אך הוא הקשה על זה מהגמ' בפרק התכלת שמבואר שאם כפלה ותפרה חייבת בציצית. ולכן פירש בלשון אחר שכאן מדובר שקשר ותפר רק את הקרנות. וזה לא מועיל. אך שם שכפל את כל הבגד ותפר אותו הרי הוא חייב בציצית.

והמרדכי (הלכות ציצית סימן תקמה) תירץ על הפירוש הראשון. שבפרק התכלת מדובר